

PAKOKAASUJEN JÄLKIKÄSITTELY DIESELMOOTTOREISSA

Kirj. Hubertus Günther, käänös Juha Kiiskinen, ilm. 2018

Kirjassa on käsitelty kaikki jälkikäsitteilytekniikat, joilla typenoksidi- ja hiukkaspäästöt saadaan dieselmoottoreissa normien edellyttämälle tasolle. Myös pakokaasun takaisinkierrätys on onneksi käsitelty varsin laajasti, luettiinpa se jälkikäsitteilyksi tai ei. Toimintaperiaatteet on esitetty selkeästi ja tarkasteltu myös korjaamon kannalta. Hyvä asia on myös kevyen ja raskaan kaluston järjestelmien käsitteleminen erikseen, jos ne poikkeavat toisistaan.

Kuvitus on runsasta ja selkeää. Ongelmakohta ovat lukuisat kuvakaappaukset diagnostiikkaohjelmista, joissa termit ovat saksankielisiä eikä niitä saa järkevästi käännettyä kuvaan. Ihannetapauksessa olisi otettu vastaavat kuvakaappaukset suomenkielisestä ohjelmasta, mutta se olisi aiheuttanut huomattavan lisätyön. Ehkä jokin pikku sanasto auttaisi asiaa.

Saksankielen hankalat lauserakenteet on kohtalaisen hyvin saatu käännettyä luettavaksi suomenkieleksi. Paikoitellen vapaampi kääntäminen olisi ollut eduksi. Tekniset termit ovat ymmärrettäviä. Ne aiheuttavat usein haasteita, kun suomenkielistä vastinetta ei ole missään sovittu. Sanat "virhe" ja "vika" esiintyvät satunnaisesti, vaikka olisi ollut selkeämpää käyttää joka kohdassa termejä "vika" ja "vikakoodi".

OBD-diagnostiikkaa on käsitelty kirjan alussa. Se ei tunnu kovin järkevältä, kun järjestelmien toimintaperiaatteet esitetään myöhemmässä vaiheessa. Vikakoodeja voi olla vaikea hahmottaa.

Kirjassa on keskitytty kevyeen ja raskaaseen tieliikennekalustoon eikä dieselyökoneita ole mainittu. Tekniikan osalta tämä ei ole ongelma, koska se ei poikkea ajoneuvoista, mutta työkoneiden päästövaatimukset olisivat voineet olla mukana.

Koska järjestelmät ovat nykyisin monimutkaisia, olisi erittäin tärkeää, että korjaamoilla otetaan näiden järjestelmien ymmärtäminen vakavasti. Tämä kirja auttaa siinä merkittävästi.